

3. kapitola

Nervózne šelmy

Obrovská leopardica snežná pozorovala skupinku ľudí ľadovomodrými očami a podráždene švihala dlhým huňatým chvostom. Vycerila ostré zuby a výhražne zavrčala. Všetci pochopili, že ich varuje, aby sa držali ďalej od nej a jej mláďaťa.

Menší leopardík sa nervózne krčil medzi matkinými nohami. Zara si všimla,

že už bude pár týždňov na svete, mohol mať asi tak štyri mesiace.

Zarina mamička urobila opatrný krok k plotu, ale keď na ňu snežná leopardica nahnevane zavrčala, okamžite sa stiahla. „Bože, vyzerajú tak vystrašene. Potrebujem ich oboch prezrieť, ale asi by som ich dnes mala nechať na pokoji a počkať, kým si zvyknú na nové prostredie.“

Strýko Horácus súhlasne prikývol. „Majú za sebou nepríjemnú skúsenosť,“ vysvetlil. „Pokojne si žili v horách, kým do ich teritória nevstúpil farmár so stádom oviec. Matka bola hladná a potrebovala nakrmiť svoje mláďa, tak v noci jednu ovcu zo stáda odniesla. Keď to farmár zistil, strašne sa rozzúril. Oba leopardy by zabil, keby sme ich s Kiki nezachránili včas.“

„Možno preto nemajú rady ľudí,“ poznamenala Zara s pohľadom upretým na leopardy snežné.